

[Simonsen.]

ikke er god latin, mener jeg, vi må være så ærlige og realistiske over for hinanden, at vi spørger: er det nu rigtigt, det, vi gør her?

Ministeren kan selvfølgelig over for min argumentation om udgifterne sige: nå ja, men byrden med eventuelt flere dagpenge-dage i starten, end vi havde regnet med, bliver arbejdsgivernes, fordi arbejdsgiverne overtager de første 5 uger; det er ikke statsbudgettet, der bliver belastet. Det er selvfølgelig korrekt, men jeg vil gerne føje til i denne forbindelse, at her er det ikke et spørgsmål om, hvem der skal betale. Her er det et spørgsmål om, hvilken belastning man lægger på produktionen i samfundet som helhed. Viser det sig, at mine påstande her er rigtige, kan det ikke undgå at føre til en forhøjelse af omkostningsniveauet som helhed, der kommer til at skade hver enkelt.

Det kan heller ikke undgås, at man kommer ind i diskussionen om, hvorvidt det er rigtigt at kræve alle disse penge op og få højere trækprocenter af den grund med det resultat, at interessen for at arbejde bliver mindre. Man kan sige, at disse ting bider i og for sig selv i halen, og derfor betragter vi afskaffelsen af karensdagene som helhed som urealistisk på nuværende tidspunkt.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre i forbindelse med arbejdsgiverperioden, hvorvidt Dansk Arbejdsgiverforening har erklæret sig enig i, at man kan dække de 5 uger. Jeg har givet udtryk for i min indledning her i dag, at jeg synes, princippet er korrekt. Men det kunne være interessant at få set lidt nærmere på, om man mener, at de 5 uger svarer til det bidrag, som man på nuværende tidspunkt betaler på anden måde.

Må jeg sige om de fremskridt, som jeg har nævnt der er en del af, at noget af det, vi betragter som væsentligt, er, at grupper, der i dag ikke er omfattet af dagpengeordningerne, bl. a. selvstændige erhvervsdrivende, nu bliver omfattet af reformen. Jeg mener også, det er vigtigt, at vi kommer frem til et system, hvorefter man giver de månedslønnede kompensation i form af dagpenge. Det vil for funktionærområdet selvsagt betyde en vis sikring. Det, man så må diskutere, er, om det giver så megen sikring, at man vil betale den procent, jeg var inde på før. Det er en anden situation. Men under alle omstændigheder må man

sige, at det giver en større tryghed i ansættelsen for funktionærerne, fordi arbejdsgiveren får en kompensation for noget af lønnen, når den pågældende funktionær er syg.

Endelig vil jeg føje til, at det helt centrale i denne reform som helhed, når man ser på strukturen, vel er at nå frem til ensartede satser for sygdom, ulykke og barsel, således at der ikke er forskel, alt efter hvordan den sociale situation opstår for den enkelte borger. Det er et mål, som vi også er meget interesseret i at forfølge.

Må jeg endvidere spørge ministeren, inden jeg forlader det strukturelle, hvilke tanker ministeren gør sig om skattetræk af dagpengene. Så vidt jeg har kunnet se, er det ikke anført i bemærkningerne, om man ønsker at nå frem til det fulde skattetræk med den rigtige trækprocent, eller man skal have et system i retning af det, man anvender på arbejdsløshedsforsikringsområdet. Det er jo en sag, som vi har drøftet under tidligere dagpengedebatter, og man har dengang givet udtryk for, at der var mulighed for at nå frem til gennem edb-system at afkræve den fulde skat med det samme. Det betragter jeg som en meget væsentlig ting, og jeg håber, ministeren er indstillet på at køre et sådant system igennem.

Ser vi på udgiftsberegningerne, må vi naturligvis også, når vi skal vurdere reformen som helhed, medtage de 230 mill. kr., som kommer ved forhøjelsen af maksimumsbeløbene og 90 pct.s loftet. Jeg indrømmer blankt, at når man ser på ministerens fremsættelse og hører hr. Finn Christensens ordførertale her i dag, ser det meget smukt ud med hensyn til, hvad det koster, for det er noget med et par hundrede millioner kroner ekstra for det offentlige og så en procent ekstra af skalaindkomsten. Men hvis man begynder at lægge alle disse forskellige enkeltheder sammen, vil man i hvert fald efter min regnebog — og jeg vil gerne korrigeres, hvis det er forkert — nå frem til, at i første fase, som ikke er endeligt vedtaget her i folketinget endnu, vil denne forbedring komme til at koste samfundet totalt 1 milliard kr. Det er nu ikke helt pebernødder, når vi samtidig tager i betragtning, hvordan vi på alle mulige andre områder jager efter besparelser, så vi kan holde statsbudgettet i ave.